

حسن مصطفوی تبریزی

آیت الله حسن مصطفوی در طول عمر شریفش به جای کرسی تدریس و آموزش شاگردان علاقه مندان را بیشتر به آثار مکتوب خویش ارجاع می داد...

ولادت: حدود 1337ق.

محل ولادت: تبریز

وفات: حدود 1424ق.

محل دفن: قم

محل تحصیل: تبریز، قم ، نجف

اساتید: حضرات سید ابوالحسن اصفهانی ، میرزا محمد حسین نائینی ، محمد حسین غروی اصفهانی و...

استاد عرفان : آقا سید علی قاضی طباطبایی

تالیفات: راهنمای گمشدگان ، خلافت و امامت ، محاکمه و بررسی باب و بهاء و...

آیت الله حسن مصطفوی در طول عمر شریفش به جای کرسی تدریس و آموزش شاگردان علاقه مندان را بیشتر به آثار مکتوب خویش ارجاع می داد و تنها یک سال در حوزه قم به تدریس تفسیر و علوم رایج عصر اهتمام ورزید

از بیست سالگی به سیر و سلوک معنوی اهتمامی وافر داشت و در جستجوی مطلوب به نقاط مختلف ایران و عراق مسافرت کرد. خود این گونه نقل می کند : یک زمانی به نجف مشرف شدم تا آقای قاضی را زیارت کنم ولی بر اثر بدگویی برخی طلاب جاهل می ترسیدم به محضر ایشان بروم . یک روز کنار در بازار بزرگ حرم نشسته بودم یک لحظه در فکر فرو رفتم که من برای چه به نجف آمدم؟ برای ملاقات آقای قاضی آمده ام ولی می ترسیدم ! در همین افکار بودم که دیدم سیدی نورانی از حرم خارج شد چنان که از شش جهت اندامش نوری ساطع بود. دیدم برای فاتحه نزد قبر مرحوم سلطان آبادی رفت ، در این لحظه شخصی از جانب او به سوی من آمد و از قول ایشان گفت : ای کسی که نامت حسن است سریره ات حسن است ، شکلت حسن است شغلت حسن است ، نترس و پیش ما بیا! و ما این چنین به محضر آقای قاضی مشرف شدیم .

او از مطرح شدن به شدت پرهیز می کرد و اجازه نمی داد شناخته شود و همواره از تمجید خلق بیزار بود. صاحب گنجینه دانشمندان درباره ایشان می نویسد : استاد مصطفوی از افراد مجهول القدر و از افرادی است که قریب چهل سال است او را می شناسم ما رایت منه مکروها و ما رایت منه الا جمیلا جدا.

از لابه لای نوشته ها و آثار این عالم عامل می توان به درجات معنوی ایشان پی برد. در مقدمه کتاب گران سنگ رساله لقاء الله می نویسد من آنچه را که به یقین حق دیده ام در این کتاب نوشته ام !